

ko bi bilo še mnogo takih dobrih ljudi, kakor je ta gospod! Vidimo ga, kako se trudi, da bi nam olajšal naše bolečine in stori vse, da bi nam lajšal gorje. Zanj ni nobeno delo prenizko; on nas čisti, nam zrahlja slamo, na kateri ležimo, nam prinese zdravila in jih sam prej poskusi, da bi nas s svojim zgledom navdušil, da se ne branimo piti neokusne tekočine. Z eno besedo: g. Dejak se ravno tako potrudil, kakor ljubeča mati za svojega bolnega otroka. Noč in dan prebije pri nas. Ako opazi, da gre kakemu bolniku na boljše, se mu svetijo oči od veselja in prijazno sme hlja mu zaigra na njegovem suhem in skoro vedno žalostnem licu. Ko pa vidi kakega bolnika v zadnjem smrtnem boju, se mu oči v solzah topijo, briše mu pot z bledega lica in se ne odstrani od njega, dokler ga ni srečno pripravil na pot v večnost. In to se ponavlja dan za dnem. Ako bi vi gospodje tako skrbeli za bolnike, kakor gg. vojaki kuraši, potem... On mnogokrat ne je, ne pije, ne kadil, da le more pokloniti kak pribojšek svojim dragim, ko vidi, da že okrevajo in da smejo kaj več zavžiti.

Tako se obnaša proti bolnikom slovenski katoliški duhovnik g. Dejak, zato ga pa ti obožujejo in ljubijo. Tu so vse narodnosti avstrijske monarhije zastopane, ali vsi so edini v ljubezni in hvaležnosti do gospoda vojnega kurata. Pošiljamo tisoč slovenskih pozdravov vsem bralcem „Slov. Gosp.“ Avgust Znidarič od 26. dom. pešpolka, Anton Gobec, Marko Smrekar, Albin Strukelj, Franče Simnovec, Luka Pajer, Janez Drole, Miha Znamenak in Jakob Šardinšek.

Na Balkanu.

Zopet se lahko reče, da na Balkanu vre. Četverosporazum pritiska z vso silo, da bi se balkanske države udeležile vojske ob njegovi strani. Glavno ulogo igra Bolgarija, vse gleda in čaka na njo. Srbija je obljubila, da odstopi Bolgariji vsaj del Macedonije, toda še komaj po vojski, Grčija pa neče nič odstopiti. Bolgarija je vsled tega izgubljena za četverosporazum in ostane nam zvesta. S Turčijo je sodelala Bolgarija posebno pogodbo, a še je ni podpisala. Srbija se boji, da bo Bolgarija najprej prišla njo, zato se mrzlično pripravljajo. Tudi Rumunija se pripravljajo, a ne ve se, ali proti nam, ali proti Bolgariji, ali proti Turčiji. Grčija se menda ne bo udeležila vojske ob Dardanelah, pač pa bi tudi nastopila, ako Bolgarija pomaga nam.

Dardanele.

Turkom se je posrečilo tudi zadnji teden odbiti vse ljute napade Angležev in Francozov. Italijanske čete še se niso pojavile pred Dardanelami.

Amerika in Nemčija.

Spor med Ameriko in Nemčijo se je konečno vendar poravnal in je tako upanje, da med tema državama ne pride do kakšne vojske, ako se spor s kakim novim slučajem zopet ne poostri.

Angleški parnik se potopil.

Dne 6. septembra zjutraj je zadel pri Fastnetu ob južni obali Irske torpedni strel nemškega podmorskega čolna angleški veliki parnik „Hesperian“, ki se je potopil. Na parniku se je nahajalo 314 oseb in med njimi 13 angleških častnikov in 35 mož, ki so se vračali ranjeni s francoskega bojišča v Kanado v Ameriko, da tamkaj ozdravijo. Rešene so bile vse osebe, utonil ni nihče. Na angleškem parniku se ni nahajal prav nobeden podanik Združenih držav Severne Amerike.

Razne novice.

* **Eno leto papež.** Pretekli ponedeljek, dne 6. septembra je minulo eno leto, kar je papež Benedikt XV. zasedel prestol sv. Petra. Hudi so časi, v katerih Benedikt XV. vodi ladjo katoliške cerkve po razdivjanem svetovnem morju. Sreča krvavi božjemu namestniku, ko se vrši v Evropi krvava morija med narodi. Mnogo očetovskih opominov je že papež poslal v svet in skuša s raznimi posredovanji omejiti krvavo in grozno klanje. Upamo, da se velikemu papežu Benediktu XV. končno vendar posreči, da se kmalu doseže tako zaželjeni mir.

* **Slovenski invalidi se zahvaljujejo.** Iz mesta Most (Brüx) na Češkem smo dobili sledečo zahvalo: Trije slovenski invalidi, bivši ruski vojni ujetniki, se iz dna srca zahvaljujejo sv. Očetu Benediktu XV., za velikodušno in očetovsko prizadevanje, da se je nas rešilo iz ujetniškega mučenštva. Velikemu vladarju sv. katoliške cerkve tisočera hvala za velik trud, da bi olajšal gorje nesrečnim ujetnikom. Živel sv. Oče Benedikt XV., velik prijatelj in dobrotnik vojnih nesrečnežev! — Trije slovenski invalidi, bivši ruski ujetniki.

Laž na laž. Kadar se sovražnikom sv. Cerkve na bojiščih prav ne sponaša, ali pa kadar nima kaj pisati več, se pa spravijo nad papeža. Te dni je izšel uradni školijski list v Solnogradu, v katerem ondotni nadškof opozarja svojo duhovščino na lažnjive govorce, ki jih trošijo brezveselni ljudje okrog, češ, da je papež Benedikt XV. hujskal Italijo za vojsko, da je posodil italijanski vladi denar, da je blagoslovil italijansko orožje itd. Škof pravi: Te laži so ovržene že s tem, da framasnostvo in vse, kar je z njim v zvezi, papeža neprestano pobija in grdi. Kljub temu se pa utegne tudi marsikak dober kristjan dati premetiti in zbegati, ko sliši take izmišljene laži proti papežu; zato — pravi solnograški škof — naj se ljudstvo pouči, kako se papež neumorno trudi, da bi se končali nesrečni boji med evropskimi krščanskimi narodi, koliko si je že prizadejal, da bi se začela mirovna pogajanja. Trud in mirovno delo papeževov z odobravanjem priznavajo tudi nasprotniki sv. Cerkve. Frmazoni, zakleti sovražniki sv. Cerkve in pravi povzročitelji sedanje vojske, hočejo splošno nevoljo narodov od sebe odvaliti in zvaliti na sv. Očeta ter tako povzročiti po krvavem svetovnem klanju — nevaren kulturni boj.

* **Cerkvene slovesnosti v Ptujju.** V sredo, dne 1. septembra, je bilo posvečenje novega prošta in instalacija nadžupnika ptujškega, mil. g. Martina Jurkoviča. Obrede je izvršil prevzveni gospod knezoškof ob asistenci mil. gg. stolnega dekana Jožefa Majce na in konjiškega arhidijakona Fr. Hrasteljna ter ob navzočnosti mnogoštevilne č. duhovščine, zastopnikov različnih uradov, in množice pobožnega ljudstva. Novi ptujski prošt je rojen dne 27. oktobra 1847 pri Sv. Juriju ob Ščavnici, bil v mašnika posvečen dne 27. julija 1873 ter je župnikoval najprej pri Sv. Petru blizu Maribora, potem v Ljutomeru, odkoder se je sedaj preselil kot dekan in prošt v Ptuj. Od cesarja je odlikovan z viteškim križcem Franc Josipovega reda, od škofa z naslovom duhovnega svetovaleca. Vrh tega je imejitelj častne kolajne za 40letno zvesto službovanje. — Drugi dan, dne 2. septembra, se je vršila sv. birma v mestni župniji. Bilo je 236 birmancev. Kakor je prevz. g. knezoškof prvi dan v odlični pridigi predstavil novega prošta kot oznanjevalca miru z Bogom, s seboj in z ljudmi, tako je ta dan z ozirom na preteklo angeljsko nedeljo navduševal in tolažil pobožne poslušalce, da jim je pravil o mogočnem varstvu, katerega daje Bog po svojih angeljih varuhih nam in naši zmagoviti armadi na suhem in na morju, v zraku in v vseh drugih okolnostih. — Tretji dan je prevz. g. knezoškof med drugim obiskal nekatere vojaške pruje bolnišnice, kar je izzvalo po vsem mestu hvaležno veselje, v bolnišnicah pa veliko tolažbo. Prevzvišeni je vsakega bolnika nagovoril, tolažil in vse skupaj bogato obdaroval. — Četrty dan je bila sv. birma v slovenski cerkvi oo. minoritov. Birmancev je bilo 845. V pridigi je Prevzvišeni razložil obilno zbranim vernikom vire milosti in miru. Predno je bil popoldnem odhod v Maribor, so prišli odličnjaki mesta in okraja, da se poslovijo od prevz. knezoškofa.

* **Župnijski izpit** je napravil č. g. Ferdinand Žgank, kaplan v Dobju pri Planini.

* **17. smrti dan cesarice Elizabete.** Jutri, petek dne 10. septembra je 17. obletnica nesrečne smrti avstrijske cesarice Elizabete. Po vseh cerkvah se bodo ta dan služile sv. maše za dušnice za rajno in nepozabno našo vladarico.

* **Hrvatje in Ogrji pri cesarju.** Dne 2. septembra se je do 500 Hrvatov in Ogrrov pokleknilo na Dunaju cesarju in mu izrazilo svojo udanost in zvestobo. Na Dunaju so planolale tudi hrvaške zastave, cesarja pa je ban Skrllec nagovoril v hrvaškem jeziku. Cesar je bil obiska zelo vesel.

* **Slovenskim ženam in dekletom!** Slovenska deca se naj vzgaja katoliško, avstrijsko, a tudi odločno slovensko. Slovenske žene, vzgojite deco v tem smislu. A tudi na slovenska dekleta, ki so narodni stvari že toliko uslug storile v zadnjih letih, se obračamo, da uplivajo v svojem krogu na izrazito slovensko mišljenje, posebno pri nežni mladini. V tem času je to najvažnejša narodna dolžnost. Žene in dekleta, izpolnite jo!

* **Vpoklicanje letnikov 1897. in 1865. do 1872.** Z Dunaja poročajo: Črnovojniški letnika 1897. bodo poklicani (izvzemši najbrž sprednješolske d'lake) dne 22. septembra pod orožje. Črnovojniški letnikov 1865. do 1872. bodo poklicani najbrž 15. oktobra ali pa še le 15. novembra.

* **Padli junak.** Na italijanskem bojišču je padel praporščak Julij Dernovšek, začel od granate. V 6-mesečnih bojih s severnimi sovragi si je priboril obe srebrni hrabrostni svetinji, na jugu pa ga je dohitela britka kosa že v prvih dneh.

* **V Ljubljani** je umrl infanterist Dom. Kramberger iz Ljutomera.

* **Slava 26. domobranskemu pešpolku!** Dne 26. avgusta t. l. je obhajal naš slovenskoštajerski 26. domobranski pešpolk na bojišču obletnico bitke pri Žukovu. Polk je korakal k službi božji, h kateri je

tudi bil povabljen divizionar. Naš vojni kurat č. g. Pinfer je imel spodbuden nagovor na vojake, v katerem je navedel junaške čine polka v tej vojski. Po končani službi božji je zaukazal divizionar, da sta morala 11. stotnija in oddelek pionirjev tega polka stopiti pred fronto, da se obema posebej zahvali, ker je bil vsled njihovega hrabrega junaštva dne 8. avgusta omogočen padec območja pri Černelici. Divizionar je imel sledeči nagovor: „Vojaki! 11. stotnija je izvršila slavo poln čin, ki ji bo za dolgo dobo zagiral v zgodovini častno znamenje. Pod vodstvom hrabrega poveljnika, nadporočnika Rakuše (g. Rakuša je štajerski Slovenec), je udrla ta stotnija kot prva skozi sovražne žičnate ovire. Kot prva stotnija celega tretjega armadnega zbora je izvršila čin, katerega se je smatralo poprej za nekaj nemogočega. In prostor, katerega je zavzela ta stotnija, ga je obdržala v svoji oblasti in ga ni več dala iz svojih rok. Hočem uporabiti današnji dan tudi za to, da izrazim zahvalo hrabrim pionirjem polka, ki so opomogočili prodiranje 11. stotnije na ta način, da so razstrelili sovražne ovire in so s tem veliko pripomogli k temu junaškemu činu. Naj bodo za vzgled in vzor vsem drugim. Ta stotnija vam kaže, kaj zmorejo vojaki, katero preveva posebna hrabrost. Prepričan sem, da bodo rešile vse ostale stotnije in oddelki strojnih pušk svojo nalogo ravno tako, kakor jo je izvršila ta stotnija in ta oddelek pionirjev. V nekaterih dneh bomo pokazali osvojenemu nasprotniku, kaj se pravi napasti našo armado. Tam na tistih hribih bomo opravičili zaupanje, katero stavi v nas vse Njegovo Veličanstvo in ne bomo niti pedi zemlje prepustili sovražniku. Vojaki! To mi morate obljubiti s tistim „hura!“-klicem, s katerim se bomo vrgli na sovražnika. Trikratni „hura!“ Po tem slavlju je defilirala pred divizionarjem ves polk pod poveljstvom majorja Hausnerja, ki sedaj nadomestuje polkovnega poveljnika. Polkovnik Schönauer je na dopustu. — Naš domobranski (26.) pešpolk sestoji iz večinoma samih slovenskih fantov in mož. Slava slovenskim domobranecem!

* **Odlikovani slovenski vojaki.** Srebrni zaslužni križec na traku hrabrosti svetinje so dobili: nadlovca 8. lovškega bataljona Teodor Stepančič, četovodja 47. pešpolka Viktor Golob in računski podčastnik 3. st. div. R. Čape. Srebrno svetinjo I. razreda so dobili: četovodja Ivan Gerdač, korporal I. Stih, poddesetnik Josip Lipnik, infanterist Simon Vidnik, črnovojnik Valentin Sušnik, korporal Josip Mlakar in Franc Starmuš, desetnika Ivan Šaro in Ivan Vunček ter nadomestni rezervist Franc Hrovat, vsi 7. pešpolka. Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: računski podčastnik Ludvik Mihlič, predmoster I. Uranič in topničar Anton Jevšek, vsi pri 9. topničarskem polku; četovodja Ign. Kuhelj, čolentni prostovoljec desetnik Ivan Lipnik, infanterist Franc Juri, Josip Kabuš, Stefan Kovač, Josip Kučič, Josip Rošej, Tomaž Urbas, Filip Trojar, črnovojniški četovodja Edward Habernik ter infanterista Anton Koban in Ivan Rebernik, vsi pri 7. pešpolku; dragonec 5. dragonskega polka Franc Marenčič, korporal Franč Okrajnik in infanterist Franč Pavrič, oba od 27. pešpolka, črnovojniški četovodja 7. pešpolka Edward Habernik. Srebrno hrabrostno svetinjo II. razreda so dobili: topničarji 3. gorskega topničarskega polka: Porin, Arko, Cas, Kastelic in Krevclj; črnovojniški infanterist 7. pešpolka Vale t. Lušnik; stražmošter 7. dož. orož. poveljstva Nikolaj Furlan in stražmošter 2. bes. herec. pešpolka Franc Zadnikar in četovodja 6. domobranskega polka Adalbert Radaj. Počivalni dekret domobranskega ministrstva je dobil računski oficijal Matja Arneč.

* **Dva vojaška begunca ustrelena.** Dne 6. septembra t. l. sta bila v Gradcu ustreljena dva vojaška begunca, in sicer pešca Ramund Eicler in Jožef Hammer od 27. pešpolka. Obsodba se jima je razglasila v soboto, v nečeljo jo je pridrli vojski poveljnik in v ponedeljek zjutraj ob 7. uri sta bila ustrelena.

Pogostje se: Franc Kutnik, c. kr. dom. polk 8. 3. I. stotnija, I. vojna postaja 8. Kdor kaj ve o nem. najdaljši raznosni ženi Julijani Kutnik, pos. v Str. ž. vasi pri Lutomeru — Ivan Fajl, pri lov. bat. št. 2. III. stotnija vojna postaja 78. Odg. r. Anton Pripič, Radlavci, Mala Noleja pri Lutomeru — Jan Šuman, 26. domobranski pešpolk 4. stotnija, v jna postaja 48, se povrača že od 6. sept. 1914. O. gov. pros. Valec n. zunan. Bičkova, p. Str. B. uelikt v Slov. gorisch.

* **Koliko podpor se je že izplačalo družinam v-poklicanih.** Do 1. junija 1915 se je družinam v-poklicanih — brez Galicije in Bukovine — izplačalo 513 milijonov kron. Na štajersko je prišlo teh podpor do 30. jun. t. l. 21.955.547 K 53 vin., na Koroško 7.103.671 K, na Kranjsko 10.136.606 K 30 vin., na Primorsko 32.639.294 K 2 vin., v Dalmaciji 24.26.766 kron 18 vin.

* **Koliko se je že izdalo podpor za družine v-poklicanih?** Iz Dunaja se poroča, da se je do sedaj izdalo v Avstriji okrog 700 milijonov kron za podpore družinam v-poklicanih.

* **Črni čevlji se odpravijo.** Vojno ministrstvo je odredilo, da se odlej za vojaštvo ne sme več izdelovati čevljev iz črnega, ampak samo iz rjavega usnja.

* **Pošta za vojake.** Poštna uprava naznanja, da je vsled odloka c. kr. trgovinskega ministrstva z razpošiljanjem blagovnih vzorcev vojakom na bojnem polju pod znanimi pogoji dovoljeno tudi na vojnopoljski uradi št. 98, ustavljeno pa na sledeče vojnopoljske urade: 26, 31, 58, 59, 60, 62, 77, 90, 96, 97, 105, 107, 108, 126, 130, 140, 143, 154, 155, 158, 160, 201, 211, 504 in 506.

* **Clani žetvenih komisij oproščeni črnovojniške službe.** Političnim oblastvam se je naročilo, da se naj za črnovojniške, ki so člani žetvenih komisij po občinah, izprosi oprostitev od črnovojniške službe. Ozira se naj pri tem le na tiste črnovojniške, kateri so kot člani žetvenih komisij s svojim delovanjem res neobhodno potrebni, da se poljski pridelki v občini pravočasno spravijo pod streho. Prošnje za oprostitev se naj vlagajo naravnost pri poljedelskem ministru.

* **Žetveni dopusti** moštva stražnih bataljonov. Poljedelsko ministru javlja, da dobi tudi moštvo stražnih bataljonov v posebno nujnih slučajih, če se gre za existenco prošnikov rodbine, žetveni dopust v najvišji izmeri 14 dni, in sicer pod pogojem, da pri tem ne trpi vojaška služba. Pravico, dajati tozadevne dopuste, ima poveljnik dotičnega taborišča vojnih ujetnikov.

* **Novi komisijonarji.** Podružnica vojnopoljske prometnega zavoda v Gradcu naznanja, da so izven dosežanih imenovani še naslednji komisijonarji, ki bodo za zavod izvrševali nakup žita. Za okrajno glavarstvo Brežice: Martin Jug v St. Petru pod Sv. gorami in Jožef Druškovič v Kozjem, za slovenjgriško okrajno glavarstvo pa še Adolf Orel v Sočtanju in Eduard Draxler na Muti.

* **Odškodnina za rekvirirane žganjarske bakrene kotle.** Dunajska „Wiener Zeitung“ z dne 1. septembra razglasa ministrsko odredbo, po kateri se bo bakrene žganjarske kotle in tozadevne priprave, katere je te dni vojaška uprava rekvirirala za vojne svrhe, plačevalo 1 kg po 4 K. — Omenjamo, da naj posestniki, katerim se je pomotoma odvzelo kotle, katere rabijo za pripravo živinske piče, iste takoj potom občine reklamirajo pri okrajnem glavarstvu in ob enem tudi pri vojaškem zavodu v Gradcu, kamor so se kotli poslali. Rekvirirati se smejo samo žganjarski kotli.

* **Kam se je treba obrniti radi žita, moke in krmil.** Občine in posamezni interese ti se čestó obračajo glede odkaza žita, moke in krmil na trgovsko ministru. Opozarja se, da vodi vrhovno nadzorstvo o razdelitvi žita, in moke pogram vojnopoljskega urada notranje ministru, o razdelitvi krmil potom centrale za krmila pa trgovsko ministru, zato naj se tozadevne prošnje naslovijo kar naravnost na te urade.

* **Za varstvo letošnjih pridelkov.** Zasiguranje letošnje letine za aprovizacijo armade in ljudstva je poleg vojaških odredb izmed najvažnejših predpogov za srečen izid sedanje vojske. V to svrhu pa je potrebno ne le, da se letina brezhibno spravi pod streho in potem žito pomelje, temveč tudi, da se zares svojem namenu zagotovi in obvaruje zlasti pred požarom. V tem oziru je c. kr. notranje ministru novič opozorilo poljedelne okrajne oblasti na poročila primernih odredb, ki naj služijo v to, da se letina obvaruje uničenja ali zle poškode. Občinstvo pa je ponovno poučiti o veliki važnosti letošnjih pridelkov, s pozivom, da naj jih skrbno varuje pred požari ter hudobnimi nakanami. Vse in povsod je skrbeti za to; da se pravočasno prepreči vsakršno poškodovanje letošnjih pridelkov.

* **Tržne cene v Gradcu.** Debeli vli 240 do 250 K, srednje debeli 226 do 232 K, suhi 200 do 210 K; debele krave 200 do 226 K, srednje debele 140 do 180 K, suhe 100 do 136 K; biki 180 do 248 K, mlada živina 180 do 220 K; teletja 320 do 330 K, izjemoma 336 do 340 K; mlade svinje 424 do 440 K, debele svinje 424 do 430 K, srednje debele 410 do 424 K, mesne svinje 416 do 424 K; ovce 240 do 280 K. (Pri goveji živini veljajo cene za 100 kg žive teže, pri teletih, svinjah in ovcah za 100 kg mrtve teže.) Seno 100 kg: sladko 9 do 11.— K, kisto 8.50 do 10.—, slama 6.50 do 8.— K; pšenica 41.50, rž 33.50, ječmen 30.80, koroza 35, proso 50 K, oves 27.30 K, ajda 50 K, fižol 96 do 120 K, grašica 180 do 200 K, leča 200 K, proso pšeno 100 do 105 K, pšenični zdrob 80 K, koruzni zdrob 78 do 94 K, ržena moka 50 K, pšenična moka št. 0 78 do 80 K, št. 4 67 do 70 K, št. 6 (črna) 50 do 60 K (100 kg). Jajca komad 13 do 15 v, krompir 28 do 35 v 1 kg, mleko 30 do 34 v liter.

* **Kako je s perocidom?** Na naše tozadevno vprašanje nam odgovarjajo od S. v. B. A. B. A. B. v Halozah: Vsem, ki smo škropili s perocidom, je vse pokončano. Grozdje in les ne bo dozorel. Bomo tudi še drugo leto gorko občutili škodo, ker bo v zimi vse pozeblo. — Iz Morja pri Framu nam poroča tamosnji vinogradnik, da se je perocid ravno tako obnesel kot bakrena galica. Vinogradnik je mnenja, da se s perocidom ravno tako lahko uspešno branimo proti peronospori, kakor z bakreno galico. Glavno je, da se tekočina pravilno pripravi in dobro ter o pravem času škropi. — Iz St. I. l. j. v Slov. gor. nam poročajo: Opazoval sem vinograde na Kresnici, Vrtičah in Starigrori. Dva velika vinograda, škropljena s perocidom, sta skoro popolnoma rjava, peronospora je umorila listje in grozdje. Večina vinogradov, škropljenih z galico, pa so lepo ohranjeni. En vinogradnik je celo šestkrat škropil s perocidom, a mu je peronospora uničila letino. — Iz L. o. ž. pri Sv. Miklavžu pri Laškem se nam piše: Poročam, da tukaj vsi vino-

gradniki pravijo, da je slabše, koder so s perocidom škropili, kakor tam, kjer so rabili galico.

* **Samovnetje zalog krme.** Vsako leto grede velike vrednosti zalog krme v izgubo s tem, da se krma užge sama. Največ se pri negotovem vremenu čestokrat spravljajo zaloge krme, ki se niso sposobne za shranjevanje in se razgrejejo tako, da se vnamejo same. Letos smo navezani sami na naše izdelke za človeško in živalsko prehrano. Tem bolj je treba zbrati izgube krme, ki se zgodi s pokvaro ali s samovžganjem. Najbolje nam more pri tem pomagati dobro, stanovjino vreme ob času košnje. Pa tudi pri lepem vremenu se je košnja krme zavlekla dalje kakor sicer, ker manjka mnogo krepkih rok za spravljaje. Zatorej bi se lahko mnogokrat spravilo seno, ki še ni dovolj zrelo, da bi se moglo spraviti samo iz namena, da se delo poprej izgotovi. Kar bi se dalo na travniku pred pokvaro rešiti, to se potem v shrambi za seno uniči in zraven se marsikatera dragocena zalog, ki bi se sicer ohranila. Ako se mora seno spraviti, ki se še ne more popolnoma posušiti, posebno tako, ki je že dalje časa pokršeno, tedaj ga naj na noben način ne zamudimo osoliti. Sol ne zmanjša samo nevarnosti samovnetja, ampak varuje tudi krmo pred izgubami rednih snovi in jo ohrani okusnejšo in tečnejšo. Pri zimskem krmiljenju čutijo živali same ob sebi večjo potrebo po soli. Zatorej se priporoča, tudi osoliti dobro spravljeno krmo. Prihrani se s tem sol, ki se sicer daje živini po zimi. Pri shranjevanju sena bi naj bila živinska sol vedno pri rokah, ker je potrebno, da se cela shramba sena enakomerno presoli. Računi se na en stot sena in otave približno osmiko ali četrt kilograma soli. Napačno pa bi bilo misliti, da se s soljo tudi lahko reši najslabša krma in da je torej treba manj skrbeti za to, da se krma dobro spravi. „G. G.“

* **Stipendije za prične in zveste posle.** Štajerska hranilnica izplačuje vsako leto ustanove ali stipendije zvestim in pričnim poslom, ki so del časa služili pri enem in istem gospodarju. Matiborsko glavarstvo je v to svrhu razposlalo na občine sledeč. poziv: Bliža se čas, ko se bo prosta vmeslina (interkar) gorenje ustanove za uboge, dela zmožne posle ali druge zasebne uslužbovalce, kateri niso zmožni pridobiti si kaj in ki dokazuje dolgotrajno službovanje na enem in istem službenem mestu. S službenimi spričevali (družinskimi knjigami) opremljen in od občinskih predstojništev glede zaslužnosti (vrednosti) in službovanja pri enem in istem posestniku potrjene prošnje za podelitev te ustanove je do najkasneje dne 10. oktobra 1915 vpslati na okrajno glavarstvo. Občinska predstojništva se vabijo, da zbirajo v tamošnjih uradih dohajajoče prošnje in jih do navedlega roka vpsolijo.

* **Jagodno in robidovo listje za čaj.** Jeseni lanskega leta je bila z uradne strani dana vsodobuda, naj bi se nabiralo robidno listje; v mnogih občinah je zlasti šolska mladež nabrala obilo tega listja, ki so ga odposlali na mesta, katerim se je poverilo podelovanje, da se pripravi čaj za naše vojščake v vojski. Marsikateri poljedelec je tudi sam poskusil, pripraviti si čaj iz robidnega listja; poskušnja je dobro izpadla. Se okusnejši čaj dobimo, če ne čakamo z nabiranjem lista do jeseni, ko je listje že trdo, deloma tudi že ovenelo ali poškodovano od mraza, temveč začnemo zbiranje listja že sedaj. Tudi sušenje je sedaj bistveno lažje, kot jeseni. Toda ne le iz robidnega listja se da pripraviti dober in cen čaj, temveč se da v ta namen tudi prav dobro vporabljati listje gozdnih in vrtnih jagod. V to svrhu nabranega listja pa ne smemo sušiti na solcu, temveč zunaj na suhih mestih v senci ali v zračnih sobah, kjer ga razgrnemo v tankih plasteh na papir. Shranjuje se najbolje v pločevinastih posodah ali skrinjah, ki se dobro zapirajo ter so postavljene v suhem, zračnem prostoru.

* **Zdravstvena modrost.** — Kdor nima časa, da bi skrbel za zdravje, mora pozneje čas imeti za bolezen. — Največ je tisti, ki se pobrigajo za zdravje še le potem, ko so zdravje izgubili in so bolni. — Vsak je ovoje sreče, pa tudi svojega zdravja kovač. — Bolje je, če si reven, zraven pa čvrst in zdrav, kakor pa bogat in bolan. Zdravje in jakost je bolj od zlata in zdravo telo bolj nego veliko posestvo. Ni ga bogastva, ki bi odvagale zdravo telo. (Sirah 30.) — Da star postanesh, je božja dobrota; da mlad ostaneš, tvoja skrb. — Najboljši zdravnik na svetu so: red in zmernost v jedi in pitju, luč, zrak in voda. — Bolezen te ne napade naenkrat, kot blisk z neba, ampak se razvije iz malih grehov zoper zdravje; ko se jih preveč nakopiči, pa bolezen izbruhne. — Najpljva pot do zdravja je — pešct. Vse bi slo boljše, če bi več hodili. — Zaprta okna v spalnici so odprta pot sušici. Prijatelj zraka dolgo živi. — Kantor ne pride solnce, prihaja zdravnik. — Na senčni strani se ustavi mlinski voz, ko gre ob solučni, samo enkrat. — Solnca luč je najboljši morilec in uničevalac strupenih glivic in najceneše razkuževalno sredstvo. — Zgodaj k počtku — zgodaj vstani! To t med drugim zdravje ohrani.

* **Cesta Pilštanj—Grobčno.** Dopolgo časa se je že odlašalo z delom okrajne ceste, ki bi vezala trga Kozje in Pilštanj preko Prevorja z Grobčnim. Pred stanju se je ustanovilo vodstvo za gradnjo te važne kratkim pa se je poslancu in deželnega glavarja na-

mestniku dr. Fr. Jankoviču ter kozjanskemu okrajnemu zastopu posrečilo; da se je začelo sedaj z deli za to prepotrebno cesto. Inženjerji so zadnje tedne pridno na delu. Za težka dela pri gradnji ceste se bodo zaposlili vojni ujetniki — Rusi. V Lesičnem pri Pilceste.

* **Kolera na Slovenskem.** V Ljubljani je navo na kolero zbolelo 12 oseb, in sicer 10 z bojišča došlih vojakov in 2 domačina. Zavsem se nahaja sedaj v Ljubljani 35 kolera-bolnikov. (Od 26. avgusta do 2. septembra so umrli za kolero 3 vojakov v Celju se nahaja 10 na kolero bolnih vojakov, v Trstu pa 13. Dne 1. septembra je umrla na kolero ena oseba. Eden slučaj kolere se je pojavil v Zasknu pri Laški, 5 slučajev v goriških občinah in 6 slučajev v sežanskem okraju.

* **Česen zoper kolero.** Zdi se, da bo spravila sedanja vojska česen, to staro zdravilno sredstvo, ki je pa prišlo tekom časa skoraj čisto iz spomina, spet do svoje veljave. Zdravnik Marcovici je v 9 slučajih na dunajski kliniki ugotovil, da uničuje česen kolera-bacile v človeškem črevesu. Imenovani zdravnik je nadalje dognal, da je česen izborno zdravilno sredstvo zoper grižo in druge črevesne nalezljive bolezni. Profesorja Marcovici in Schmit nadaljujeta z vso vneto svoje tozadevne zanimive poskuse na dunajski kliniki.

* **Pogreb družine s Primorskega.** Pogrešajo se starši L. cija in Anton K. ačina iz Borane št. 108 pri Kobarižu (Primorsko). Njih hčerke prosijo, če bi kdo kaj videl o njih, naj sporoči na nav. Lini Salomon, Rače Spodnje Šaerke. — Ivan Škubih, seča v poljski bolnišnici št. 1. (v. r. Krenz) vojna pošta št. 808, ne ve kje se nahaja njegova družina, doma iz občine Kožbana — Škerljevo, kraj Gradišče (Primorsko). —

Dopisi.

* **Maribor.** Umrli je Alojzij Vollmaier, vojak pešpolka št. 47., sin uslužbenca Cirilove tiskarne Jožefa Vollmaierja. Umrli se je bojeval v Galiciji in je bil v obe nogi ranjen. Pokopan je bil z vojaško častjo dne 7. septembra na Pobrežju. N. y m. p.!

* **Maribor.** Vpisovanje na cesarja Franca Jožefa I. jubilejno učiteljske šolskih sester v Mariboru za šolsko leto 1915—1916 je dne 15. septembra 1915, od 8. do 12. ure dopoldne. Sprejemni izpit za prvi letnik se začne dne 15. septembra ob dveh popoldne, ponavljalne skušnje dne 16. septembra, ob 8. uri zjutraj. Dne 19. septembra je slovesna šolska sveta maša, dne 20. septembra pa redni šolski pouk. — Ravnateljstvo.

* **C. kr. gimnazija v Mariboru.** Kljub silnim zaprekan se je posrečilo toliko doseči, da se bo pouk vršil tudi bodoče šolsko leto v vseh razredih. Začetek se bo neznatno zapoznil. Podrobna naznanila se bodo objavila v kratkem.

* **Sv. križ pri Mariboru.** Na kvaterno nedeljo, dne 19. t. m., ko obhajamo god povznesanja sv. križa, bo vlč. g. P. Filip za našo župnijsko cerkev slovesno blagoslovil nov križev pot, mojstersko delo našega domačega umetnika g. Ivana Sojč v Mariboru, ki mu dela vso čast. Isto nedeljo popoldne se pa vrši shod tukajšnje tretjerredne skupščine. Castileci sv. križa, ki vas hudo tarejo križi grozovite vojske, prihitite ta dan pod senco Sv. Križa in tukaj odložite svojo težko butaro! Križanega zveličarja hočemo prav lepo prositi, da nam podeli kmalu tolikan zaželjeni mir! — Dne 16. julija t. l. je v bitki pri Grodeku za domovino častno padel prvi kmečki sin Rudolf Harih, p. d. Vrablov Rudi, ki bi naj postal enkrat na domačiji gospodar. Žaljičovi materi in sestram naše iskrene sočutje, junaškemu mladeniču pa bodi lahka daljnja zemlja gališka!

* **St. I. j. v Slov. gor.** K vašemu zadnjemu poročilu se blagovolite dostaviti, da se nahajata v ruskem ujetištvu iz naše župnije še vrl naš posestnik Alojz Lepič, stričnik rajnega emureškega župnika, in Ciril Sadu, sivi tukajšnjega nadučitelja na slovenski šoli. Oba sta bila v Przekyslu ujeta. — Sednja imamo letos srednje. Edino v Ceršaku so jablane zelo obložene.

* **Sv. Benedikt v Slov. gor.** Franč Šuman iz Bačkove, ki je služil pri 3. tirčskem polku cesarskih strelcev, leži sedaj v invalid in vojaški bolnišnici v Brnu na Moravskem. Ruska topovska krogla mu je dne 27. marca odtrgala levo nogo.

* **Sv. Andraž v Slov. gor.** Tudi pri nas že šteje mo marsikatero moža in mladenič, ki je dal svoje življenje za cesarja in domovino. Eden izmed poslednjih je bil Franc Cobelj, pridni mladenič iz ugledne hiše Jakopa Cobelj v Eriaveh. Rojen je bil i. 1891, služil je pri celškem polku št. 87. Ko je bil dne 15. avgusta na predstraži nekje na italijanskem bojišču, mu je sla sovražna krogla skozi trebuh in v nekaj urah je umrl. Počivaj bratec v grobu tujem, — tam v hladni zemlji! V vstajenje mrtvih jaz verujem, junak naš nepozabljeni!

* **Ljutomer.** Padel je na severnem bojišču dne 14. julija od sovražne krogle v prsi zadet mladenič Jakob Novak od 87. pešpolka II. stotnije iz Vogričeve; župnije ljutomerske. Bil je naročnik „Sov. Gospodarja“. Naj v miru počiva!

* **Ptuj.** Sin tukajšnjega sodarja Fiana je utonil v Dravi. Oče se nahaja na bojišču. Sin je tudi pri naboru bil spoznan za spcsolnega.

* **Sv. Barbara v Halozah.** Tudi iz naše župnije je sovražna krogla prebrla prvi marsikateremu možu in mladeniču. Posebno je pobirala smrt naše najboljše tante, Od Mladeniško Zveze je umrl predsed-

nik Franc Belšak iz Okiča, odbornik Franc Žuran iz Gruskovca, Franc Jurgec iz Gradisce, ki je bil pevec in igralec, Martin Milosic, godec društvene godbe in Franček Vidovič iz Gruskovca. Ti fantje so bili vsi družbeniki Marijini. Mnogo pa se jih pogreša, ki ne ve nikdo za nje. Iz naše županije je že okoli 16 mrtvih.

* **Fram.** Te dni nas je pretresla žalostna novica, došla z bojišča, da je padel eden naših najboljših fantov Franc Vihar iz Frama. Stariši se ne morejo utolažiti, vsi ki smo ga poznali, ne moremo verjeti to. Bil je dikt in ponos naših fantov, upanje izbornega gospodarja, najboljši sin svojih starišev, veren, naroden, ponižen, delaven, skrben. Zadnje pismo je pisal dne 24. avgusta in dne 28. avgusta je že bil mrtev. Med drugim se je zahvalil svojim starišem za „Slovenskega Gospodarja“, ki ga je doma in na bojnem polju pridno čital, zato mu „Slovenski Gospodar“ hvaležno posveti te vrstice ter priporoča blagega fanta v molitev.

* **Pekel pri Poljčanah.** Tukaj je dne 3. septembra umrl gostilničar in župan Jožef Baumann, star 59 let. Rajni je bil protestant.

* **Konjice.** Eno krono kazni mora plačati v vlak, kdor si v Poljčanah, ali v Konjicah ne dobi karto-voznico na postaji. Na drugih postajah se gre na vlak in se dobi voznico v vlak.

* **Celje.** Po mestu se govori, da se je te dni v vojaških bolnišnicah pojavilo več slučajev kočere.

Celje. Na c. kr. samostojnih nemško-slovenskih gimnazijskih razredih v Celju se bo vršilo vpisovanje dne 16. septembra t. l. dopoldne v zbornici slovenskega gimnazijskega poslopja od 8. do 9. ure za I. razred, od 9. do 11. ure pa za II. III. in IV. razred. Sprejemni izpiti za I. razred se bodo vršili istega dne od 9. do 12. ure v samostanu šolskih sester. Dopoldni in ponavljalni izpiti bodo 17. septembra od 8. ure dopoldne naprej. Začetek šolskega pouka se bo naznanil pri vpisovanju ali pa pozneje po časopisu.

* **Sedlarjevo.** O velikem požaru v Sedlarjevem pri Podčetrtku se nam še poroča: Dne 19. avgusta je v naši vasi nastal ob 1/5. uri popoldan strašen ogenj. Ljudje so bili večinoma pri delu na polju. Nekateri posestniki niso nič ofeli, ne obleke in ne živeža. Zgorelo jim je tudi mnogo kuretine, sena, pohištva, poljskega orodja itd. Zgorelo je sredi vasi osem posestnikov za vsem 24 poslopij. Hvala lepa vsem ognjegascem, ker so tako pridno gasili, posebno pa prisrčna hvala onim iz Imenega ker so prvi prihтели na pomoč in so zelo pridno skropili, ker drugače bi bila nevarnost še večja, da bi bila lahko cela vas pogorela. Prišli so tudi ognjegasci iz Podčetrčka in nazadnje še celo iz daljnega St. Petra. Prav lepa hvala vsem! Prišel je tudi naš poslanec g. dr. Jankovič in g. okrajni načelnik v soboto, dne 29. avgusta na lice mesta in sta obljubila, da bosta skrbela za podporo. Hvala že v naprej! V soboto, dne 29. avgusta so zavarovalnice že škodo cenile in lepo do zadnjega vinarja plačale.

* **Sedlarjevo.** Na prošnjo našega poslanca dr. Jankoviča je cesarski namestnik grof Clary naklonil iz sklada za neugode podporo 2000 K za povračilo v Sedlarjevem. Ta svota se je zadnje soboto kot podpora za prvo silo razdelila med najbolj potrebne.

Za Posavje

se vrši dne 19. septembra t. l.

v Rajhenburgu cerkveni shod,

da verni slovenski Posavčani prosijo za zmago in mir ter molijo za našega ljubelega presvetlega cesarja. Ob 6. uri zjutraj slovesna služba božja, ob 9. uri rečnim za padle vojake, ob 10. uri druga slovesna služba božja. Popoldan ob 1/2 eni uri slovesne večernice in ob sklepu cesarska pesem. Red je tako sestavljen, da se je jemal ozir na sedanje železniške zveze.

Verno slovensko Posavje, na noge!

Zadnja poročila došla v četrtek, 9. sept.

V Gorici je mir.

Iz Gorice se piše z dne 1. sept.:

V Gorici je sedaj mir. Kakor da bi sovražnik popolnoma opustil misel priti kedaj v mesto Gorico. Prešel je cel mesec avgust in niti enega večjega napada ni poskusil ne na Kalvariji, ne pri Grojni, ne nad Oslavjem, ne sploh ga kak del goriškega območja. Prejšnji petek, dne 27. avgusta, zvečer ob devatih, je naskočil sicer naše postojanke ob pobojju Sabotina. Pa zagrmeli so od vseh strani naši topovi, zaropotale so naše strojne puške, od daleč so se videli nad glavami sovražnika bliski naših šrapnelov, kazali so se trenutni svitli ročnih granat in čez 20 minut je bilo zopet tiho, kakor prej. Dan potem pa že smo dobili novico, da so Lah na svoj poskus, stopiti v ožji stik z našimi vojaki, imeli 490 mož izgube. Ne, Lah ne pride nikdar čez Sočo v Gorico! Ima sicer s Steverjana krasen razgled na njo, toda prepričani smo, da bo tudi ta razgled kmalu izgubil.

Italijani izgubili 1000 mož.

Na avstrijske postojanke, ki se nahajajo na tirolskem gorskem sedlu Kreuzberg, so Italijani v po-

nedeljek, dne 6. septembra zjutraj navalili s kakimi petimi bataljoni od različnih italijanskih brigad. Posebno srditi so bili sovražni napadi na gorske postojanke med višinama Burgstall in Pfanspitze. Naši so sovražni napad krepko odbili; Italijani so izgubili v teh bojih najmanj 1000 mož.

Naši zrakoplovci nad Verono

Nad italijanskim mestom Verona so se dne 6. septembra pojavili avstrijski zrakoplovci z gorskimi zastavami, katere so skoro enake italijanskim. Italijani res niso spoznali zastav, smatrali naše zrakoplovce za svoje in so jih vhačno pozdravljali. Bombe pa, katere so nato zrakoplovci metali na mesto, so Italijanom veselje popolnoma skalile. Napravile so veliko škode.

General Joffre obiskal Kadorno.

Francoski vrhovni Loveljnik general Joffre se je mudil te dni v Italiji. Najpoprej se je pretečeno soboto zjutraj predstavil italijanskemu kralju, ki mu je podelil veliki križec vojaškega reda Savojev, nato je obiskal vrhovnega poveljnika italijanske armade, generala grofa Kadorno. Joffre se je mudil dva dni v italijanskem glavnem stanu in si je ob tej priliki ogledal več značilnih obmejnih postojank, kot one od Tržiča do goriškega območja. Italijanski kralj, general Joffre, Kadorno, Porro in vojvoda Aosto so se nahajali večkrat v bližini avstrijskih aterij, tako pri Tržiču in južno od Doberdobske gorske planote. Pretečeno nedeljo dopoldne je obiskal Joffre mesto Oglej, po noči se je pa odpeljal čez Turin nazaj v Francijo.

Car vrhovni poveljnik

Ruski car Nikolaj je prevzel vrhovno poveljstvo čez rusko armado in se je, kakor poročajo dne 6. septembra podal na bojišče. Car je dne 6. septembra brzožil predsedniku francoske ljudovlade, da upa s svojim poveljevanjem ugodno uplivati tudi na razvoj vojne na zahodu in na končno zmago ruske armade. Kaj je z velikim knezom Nikolaj Nikolajevičem, ki je desetaj imel vrhovno poveljstvo, se ne izve. Ali je ostal in je car le imenoma prevzel vrhovno poveljstvo, da navduši obupano ljudstvo, ali pa je odšel, o tem se ne poroča. Glavno besedo imajo sedaj generali: Ruski, Evert, Aleksejev in Ivanov, ki veljajo kot najzmogljivejši ruski generali.

Carjev oklic na armado.

Car Nikolaj je izdal dne 5. septembra na armado sledeče povelje: Darcs sem prevzel vodstvo nad celo rusko oboroženo silo na morju in suhem, katera se bori na bojišču. S trdno vero na milost ložjo in reanžo zaupanje na ko čem o zmago bomo svojo sveto dolžnost za trambno domovino izpolnili do skrajnosti, da se ruski deželi ne odvzame njena čast.

Nikolaj Nikolajevič podkralj

Najnovejša poročila pravijo, da je car velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča imenoval za podkralja v Kavkazu in mu poveril vrhovno poveljstvo nad kavkaško armado.

Kaj se godi v Rusiji?

Da je car sedaj neadoma prevzel vrhovno poveljstvo čez rusko armado, gotovo ni brez velikega pomena. Razlogi, ki so dovedli carja do tega koraka, so lahko različni. Pri neuletem ruskem ljučstvu je zaupanje v carja skoraj neomejeno, kajti car ni samo svetni vladar, ampak tudi poglavar ruske razkolniške cerkve. Zato je mogoče, da car hoče viti s svojim korakom obupanemu ljudstvu v srce zopet zaupanje v rusko armado. Mogoče je tudi, da se je ruski vojni posvetilni zbor, kateremu predseduje car in sestoji iz največjih generalov in državnikov, izrekel proti velkemu knezu Nikolaju kot vrhovnemu poveljniku. Da bi njegov odstop ne presrašil preveč ruske javnosti, ki smatra carja za nad vse zmogljivega, zato je car prevzel vrhovno poveljništvo. Vsekakor pa carjev korak ne pomeni, da je na ruskem carskem dvoru veliko razpoloženje za mir, kajti pojem bi car ne prevzel vrhovnega poveljništva, ampak golovo prepustil kmalu drugemu, ki bi naj nosil vse očitke za neuspehe.

Ru-ka armada se na novo razvršča.

Rusko časopisje poroča, da so začeli Rusi na vseh črtah nanovo razvrščati svojo armado. Pomanjkanje municije je brzkone že odstranjeno, ker so Rusi že tuintam začeli s protinapadi.

Hudi boji v Besarabiji.

V severnem delu Bukovine in sicer ob bukovinsko-besarabski meji, se vršijo skrajno srditi boji. Sovražnik je poskušal štirikrat prodirati proti našim postojankam, toda vsakokrat je bil odbit, pri čemur je imel težke izgube. Posebno močno je učinkovala naša težka artilerija. En sam dobro namerjeni strel je

ubil pet ruskih častnikov in eno celo stotnijo vojaštva ter več konj.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Uradno se razglša:

Dunaj, 8. septembra.

Rusko bojišče.

V trdnjavskem ozemlju v Volhyniji je ostal položaj včeraj nespremenjen. Naš o-genj je odbil nekaj ruskih protinapadov. Dalje proti jugu je naša zmagala pri Podkamienu in Radzimilovu prisilila sovražnika, da se je moral na 90 km široki fronti umakniti na onstran reke Iker. Naše čete ga zasledujejo.

Ob reki Seret je prišlo do srditih bojov. Sovražnik je nagloma prodiral s številnejšimi četami iz svojih kakor območja zgrajenih okopov pri Tarnopolu in Struzdovu. Protinapad nemških čet, ki so prodirale pri Tarnopolu, je porinil Ruse nazaj. Na ozemlju zahodno in južno-zahodno od Trembovle se še boj nadaljuje. Tik ob izlivu Sereta so naše čete pod poveljem generalov Benignija in kneza Schönburga zavzele z naskokom sovražno postojanko severno-zahodno od Szuparke, kjer je bilo ujetih 20 ruskih častnikov in 4400 mož ter zaplenjenih 7 strojnih pušk.

Pri avstrijskih četah ob Jazioldi nič novega.

Italijansko bojišče.

Na ozemlju gorskega sedla Kreuzberg je nastal po predvčerajšnjemu italijanskemu porazu mir. Njihove izgube so bile večje, kakor se je prvotno smatralo, kajti ko so Italijani zapustili zapustili bojišče, so naštele naše čete samo pred takozvano Pianospitze, Cime Frugioni, in pred grabenom Eisenreich čez 400 sovražnih trupel.

Položaj na italijanskem bojišču je popolnoma nespremenjen.

Na ozemlju Doberdobske gorske planote so včeraj zjutraj odbile naše čete sovražni sunek proti prednjemu delu kraške gorske planote. Italijanska pehota, ki je namejvala prodirati proti izhodni strani Vermeljana, je bila z ročnimi granatami odbita.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Hüfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo

Berlin, 8. septembra.

Severo-izhodno bojišče.

Armadna skupina maršala pl. Hindenburga. V oklici Daudsevasa naše čete se dalje prodirajo. Čete generala pl. Eichorna so se po bojih polastile več ožin med jezeri pri Tronki-Nove (južno-zahodno od Vilne). Med mestoma Jeziory in Volkovysk se napadanje nadaljuje. Mesto Volkovysk in višine na izhodni in severoizhodni strani so naše čete zavzele. Ujetih je 2800 Rusov, uplenjene 4 strojne puške.

Armadna skupina maršala bavarskega princa Leopolda. V oklici Izabelina (južno-zahodno od Volkovyska) je sovražnik vržen nazaj. Dalje proti jugu armadna skupina prodira proti prostoru pri Zelvianki in Bozanki. Severoizhodno od Pružana silijo avstro-ogrske čete skozi močvirje proti severu. Ujetih je okrog 1000 Rusov.

Armadna skupina maršala pl. Mackensena. Boji ob Jazioldi in izhodno od Drohiczyzna se nadaljujejo.

Južno-izhodno bojišče.

Ruski napadi pri Tarnopolu so bili odbiti. Dalje proti jugu v okolici zahodno od Ostrova so nemške čete sovražno prodiranje s protinapadom ustavile.

Današnje rusko poročilo o porazu dveh nemških divizij, o ujetju 150 vojakov ter uplenitvi 30 nemških topov in mnogih strojnih pušk, je popolnoma izmišljeno. Ne eden naš vtjak se ni niti za korak umaknil, nobeden top ali strojna puška ni padla v sovražne roke. Nasproti temu pa so naši polki z imenovanim protinapadom vrgli sovražnika daleč nazaj; eden polk je ujel 250 Rusov.

Listnica uredništva.

Fram. Najdete natančno razloženo v dotičnih razgledih — Sv. Lovrenc Ato je bilo toliko denarja poslanega in bil niti, nizeznanite stvar žandameriji ali vojaški oblasti. Mi se ne moremo vtikati v take reči. — Jarenina: Bojji mlinci meljejo požari, s gotovo. Mial'mo, da ne kaže tega slučajja objavljati, saj je dotični z nesrečo v družini itak dovolj tepen. Prav imate, ko pravite da se je to zgodilo ravno v obletnici znanih laskih žalostnih dogodkov. Veski dobi ob svojem času svoje plačilo. Le večkrat kaj poročati, saj kmečko pero tudi dobro teče, zdrave!